

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter anvendelsesområdet for direktiv 96/71/EF⁽¹⁾ af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (herefter også kort benævnt »direktivet«), navnlig dets artikel 1, stk. 3, litra a), tillige levering af tjenesteydelser, så som forplejning af passagerer med mad og drikke, service ombord eller rengøringsydelser, som udføres af arbejdstagere i en tjenesteydelsesvirksomhed, der har hjemsted i udstationeringsmedlemsstaten (Ungarn) med henblik på opfyldelse af en kontrakt med en jernbanevirksomhed, der har hjemsted i værtsmedlemsstaten (Østrig), når disse tjenesteydelser leveres om bord på internationale tog, der ligeledes kører igennem værtsmedlemsstaten?
- 2) Omfatter direktivets artikel 1, stk. 3, litra a), tillige den situation, at en tjenesteydelsesvirksomhed, der har hjemsted i udstationeringsmedlemsstaten, ikke leverer de tjenesteydelser, der er nævnt i spørgsmål 1), med henblik på opfyldelse af en kontrakt med jernbanevirksomheden i værtsmedlemsstaten, som i sidste instans drager nytte af tjenesteydelserne (modtageren af tjenesteydelserne), men med henblik på opfyldelse af en kontrakt med en anden virksomhed i værtsmedlemsstaten, som på sin side har indgået en kontrakt med jernbanevirksomheden (underkontrahentkæde)?
- 3) Omfatter direktivets artikel 1, stk. 3, litra a), tillige den situation, at en tjenesteydelsesvirksomhed, der er etableret i udstationeringsmedlemsstaten, ikke benytter egne arbejdstagere ved levering af de tjenesteydelser, der er nævnt i spørgsmål 1), men personale ansat i en anden virksomhed, som blev stillet til dens rådighed allerede i udstationeringsmedlemsstaten?
- 4) Uanset besvarelserne af spørgsmål 1), 2) og 3): Er EU-retten, navnlig fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 og 57 TEUF), til hinder for en national ordning, hvorefter det er et ufravigeligt krav, at virksomheder, der udstationerer arbejdstagere på en anden medlemsstats område med henblik på levering af en tjenesteydelse, overholder arbejds- og ansættelsesvilkår i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i direktivets artikel 3, stk. 1, samt overholder forpligtelser i tilknytning hertil (så som navnlig forpligtelsen til at anmelde grænseoverskridende udstationering af arbejdstagere til en myndighed i værtsmedlemsstaten samt til at medbringe dokumentation for størrelsen af lønnen til disse arbejdstagere og for, at de er omfattet af en social sikringsordning), tillige i de tilfælde, hvor de arbejdstagere, der er blevet udstationeret på tværs af grænserne, (for det første) tilhører det mobile personale i en jernbanevirksomhed, der driver grænseoverskridende virksomhed eller en virksomhed, der leverer tjenesteydelser, der er typiske for en jernbanevirksomhed (forplejning af passagerer med mad og drikke; service om bord) i tog, der passerer grænserne mellem medlemsstaterne, og hvor udstationeringen (for det andet) overhovedet ikke beror på en tjenesteydelsesaftale, eller i det mindste ikke beror på en aftale om levering af tjenesteydelser mellem den udstationerende virksomhed og tjenesteydelsesmodtageren, der driver virksomhed i en anden medlemsstat, idet den udstationerende virksomheds forpligtelse over for tjenesteydelsesmodtageren — der driver virksomhed i en anden medlemsstat ved hjælp af underkontrahenter (en underkontrahentkæde) — og hvor det udstationerede personale, der (for det tredje) ikke er ansat af den udstationerende virksomhed, men af en tredjemand, som overlod sine ansatte til den udstationerende virksomhed allerede i den medlemsstat, hvor den udstationerende virksomhed har hjemsted?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16.12.1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997, L 18, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Mureş (Rumænien) den 9. januar 2018 —
Straffesag mod Virgil Mailat, Delia Elena Mailat og Apcom Select SA**

(Sag C-17/18)

(2018/C 123/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Mureş

Parter i hovedsagen

Sagsøgte: Virgil Mailat, Delia Elena Mailat og Apcom Select SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør indgåelsen af en aftale, hvorefter et selskab til et andet selskab udlejer en fast ejendom, hvori der tidligere blev udøvet særlig restaurantvirksomhed, idet aftalen også omfatter samtlige blivende investeringsgoder og inventar, og det lejende selskab fortsætter samme restaurantvirksomhed under samme navn som tidligere, virksomhedsoverdragelse i medfør af artikel 19 og 29 i direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, udgør den omhandlede transaktion da levering af tjenesteydelser, som kan opfattes som udlejning af fast ejendom i overensstemmelse med momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra l), eller en sammensat levering af tjenesteydelser, som ikke kan kvalificeres som udlejning af fast ejendom og derfor er momspligtig i henhold til loven?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Darmstadt (Tyskland) den 11. januar 2018 — TopFit e.V. og Daniele Biffi mod Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(Sag C-22/18)

(2018/C 123/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: TopFit e.V. og Daniele Biffi

Sagsøgt: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 18, 21 og 165 TEUF fortolkes således, at bestemmelsen i et regelsæt for atletik, som et idrætsforbund i en medlemsstat har opstillet, og hvorefter en person kun kan deltage i nationale mesterskaber, såfremt vedkommende er statsborger i den pågældende medlemsstat, udgør ulovlig forskelsbehandling?
- 2) Skal artikel 18, 21 og 165 TEUF fortolkes således, at et idrætsforbund udsætter amatørsportsudøvere, der ikke er statsborgere i medlemsstaten, for ulovlig forskelsbehandling, når forbundet ganske vist giver dem adgang til at deltage i nationale mesterskaber men kun lader dem starte »uden for« en konkurrence eller »uden medregning« af deres resultat og ikke lader dem deltage i finaler?
- 3) Skal artikel 18, 21 og 165 TEUF fortolkes således, at et idrætsforbund udsætter amatørsportsudøvere, der ikke er statsborgere i medlemsstaten, for ulovlig forskelsbehandling, når forbundet udelukker dem fra tildeling af nationale titler og placeringer i konkurrencer?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 17. januar 2018 — »Elektrorazpredelenie Jug« EAD mod Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Sag C-31/18)

(2018/C 123/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad